

PELIKÁN

Ročník 6.

„Ja však budem úfať neprestajne
a všade budem šíriť Tvoju chválu.“ Ž 71,14

ČASOPIS RÍMSKOKATOLÍCKYCH FARNOSTÍ LUČENEC

Nájdí aspoň tri rozdiely medzi maštalkou a palácom

Keď som bol menší, mal som rád súťaže, kde boli dva obrázky – takmer rovnaké – a malo sa na nich nájsť niekoľko rozdielov. Dnes vám chcem ponúknuť dva obrazy a nájsť na nich tri rozdiely. Nebude to vôbec ťažké, lebo tie obrazy nie sú vôbec podobné. Je to obraz betlehemskej maštalky s dieťaťom Ježišom v jasličkách a obraz Herodesovho paláca s krutým Herodesom na tróne.

**Betlehemska maštalka – úplne chudobná,
Herodesov palác – plný bohatstva a prepychu.**

Prvý zjavný rozdiel je vo vonkajšom vzhľade a tak ho badáme už na prvý pohľad. Veď každý hneď vie, aký je rozdiel medzi maštalkou a palácom. Vtedy bol Betlehem vzdialený od Jeruzalemu asi 8 km. Zhruba takáto vzdialenosť delila Herodesov palác a Betlehemska maštalka. Betlehemska maštalka je za mestom, nie je v nej nič, len jasličky pre zvieratá a trochu slamy. Je tmavá, skrytá, chudobná. No aj napriek tomu, je v nej teplúčko. Herodesov palác stojí na kopci v Jeruzaleme, je majestátny, veľký, vyzdobený, s peknými závesmi zo vzácnych a pestrých látok, s pohodlnými postelami s majestátnym trónom Herodesa.

Ako vyzerajú naše Vianoce? Ako vyzerajú na Vianoce naše domovy? Čomu sa podobajú viac: chudobnej maštalkke alebo Herodesovmu palácu? Nechcem povedať, že sa nemáme postarať, aby v našich domoch bolo pekne a čisto, a že tam nemá byť nijaká výzdoba. Ale nepreháňame to niekedy s tou prípravou jedál a vianočnou výzdobou? A nebráni nám to občas uvidieť Ježiša v jasličkách? Nezabudnime, že Ježiš sa nenarodil v paláci, ale v maštalkke. Boží Syn si nevybral slávny Jeruzalem, ale chudobný Betlehem, nevybral si palác, ale maštalkku, nevybral si trón, ale jasličky a kríž. Jasné, že si nemohol vybrať obrovský palác, veď tam nebolo pre neho miesto, hoci bol obrovský. Lebo nebolo miesto v srdci. A preto by tam bol hneď mŕtvy. Tak je to aj v našich srdciach. Ak v nich niet miesta pre Ježiša, tak je hneď v našich srdciach mŕtvy.

**Maštalka naplnená radosťou a pokojom,
palác plný rozrušenia a strachu**

Druhý obrovský rozdiel je v atmosfére, ktorá vládne v dome i v srdci. Totiž, kým v paláci Herodesa vládne neistota, strach a úzkosť, v maštalkke vládne radosť, ticho a pokoj. Človek by čakal, že to bude naopak. Veď tí dvaja chudobní – teda už traja – v tej maštalkke nemali strechu nad hlavou, a tak mohli byť plní obáv a neistoty. No tu vládol pokoj a hlboká radosť. Všetci sa tešia z novonarodeného: matka Mária i pestún Jozef, anjeli i pastieri, ba tešia sa i tie Božie tvory osol a vól, ktoré vnímajú, kto to prišiel na svet, kým mnohí múdri, slávni a mocní to nevedia pochopiť, ani uveriť a v pokore sa skloniť.

Zatial v paláci panuje strach a obavy. Strach o budúcnosť. Herodes behá, všetci sa ho boja. Špekuluje a kuje nástrahy, spriada zlé plány. Je to zvláštne. Ale aj pochopiteľné; kolkokrát sa to v bežnom živote potvrdzuje: Nie je všetko zlato, čo sa blyští. Kolkokrát tam, kde je bohatstvo, kde je super dom, super auto, chýba pokoj, radosť a láska. Naopak, je tu obava o budúcnosť, o tie veci, zhon a chaos, nervozita, nadávky a sebeckto.

**Betlehemskej maštalkke vládne Božie dieťa,
v paláci krutý Herodes**

Tretí rozdiel nájdeme v hlavných postavách. Tento rozdiel je najväčší. Je taký odlišný, ako sa líši nebo od zeme, Mária od diabla, dobro od zla, pravda od klamstva. Je to rozdiel medzi Ježiškom a Herodesom. Ježiško je malý a slabý, Herodes je mocný a krutý. Ježiško je spokojný a šťastný. Herodes je nervózny a plný obáv a neistoty. Ježiš prináša život, raz za nás zomrie na kríži. Krutý Herodes sa dopúšťa tej najhoršej vraždy, keď zabíja nevinné deti. Herodes je mocný, a predsa taký slabý. Ježiš je slabý, a predsa taký mocný.

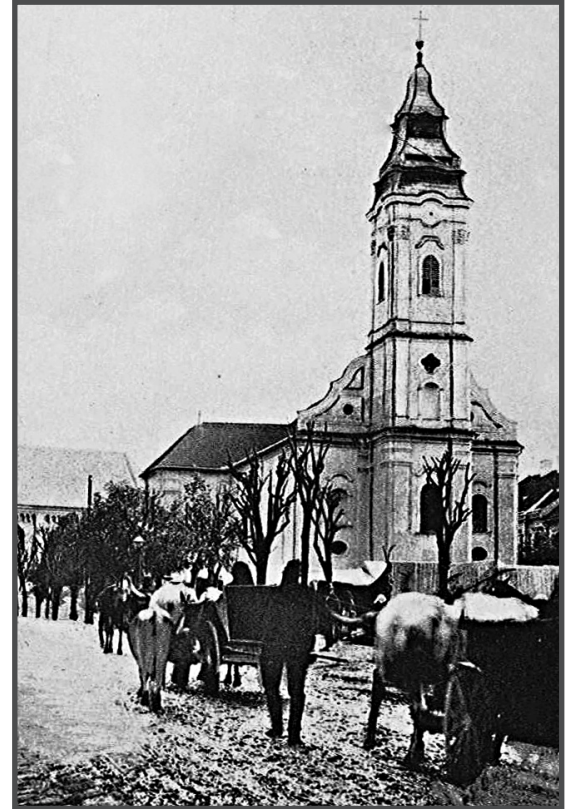
Kto vládne v môjom srdci? Je to sebecký a krutý Herodes alebo milujúci Ježiš? Ak sa moje srdce bude podobať maštalkke, príde tu Ježiš a zavládne v ňom. Prinesie mi pokoj a lásku. Ak sa bude podobať Herodesovmu palácu, zavládne vo mne krutý Herodes.

Modlitba

Novonarodený pane Ježišu Kriste, prosím, pomôž mi tieto sviatky byť tvojím maličkým. Chcem ti pripraviť vo svojom srdci skromný prýbtoč podobný maštalkke.

**Radšej skromne, len aby si prišiel, môj Pane.
Milostiplné vianočné sviatky celej farnosti.**

Slavomír Marko, administrátor farnosti Lučenec – Mesto

Vianočná

Svetoslav VEIGL

*V jedličke vôňa pokory.
Betlehem – hviezda lásky.
Viera nám srdce otvorí
a strhne všetky masky.*

*Z neba prichádza Boží Syn,
prichádza Láska sama.
By na seba vzal ťarchu našich vín,
On synom človeka sa stáva.*

*Už v žiari hviezdy, mesiaca
rozžala láska sviatky –
jak svieta horiaca
sú otcovia i matky.*

*I deťom svietia očka už –
všetci sme malé deti,
chlapec i žena, dievča, muž,
keď v srdci láska svieti.*

*Do rúčky rúčku stúlime,
srdce do srdca hladko,
už nenecháme na zime
to naše Jezuliatko.*

Keress három különbséget az istálló és a palota között

Amikor kicsi voltam, szerettem azokat a fejtörőket, ahol szinte két egyforma képecske volt egymás mellett, s meg kellett keresni a különbségeket. Ma két képet kínálok mindenkinek, hogy keressünk rajta legalább három különbséget. Nem lesz nehéz, mert ez a két kép egyáltalán nem hasonlít egymásra. Az egyik kép a betlehemi istálló, melyben a gyermek Jézus fekszik a jászolban, és a másik, Heródes palotája, trónon a kegyetlen Heródesselel.

A betlehemi istálló – teljesen szegény, Heródes palotája – tele gazdagsággal és fényűzéssel

Az egyik egyértelmű különbség a külső megjelenésükben van, melyet első ránézésre felismerünk. Mindenki azonnal tudja, milyen különbségek vannak az istálló és a palota között. Abban az időben Betlehem Jeruzsálemtől kb. 8 km-re helyezkedett el. Nagyjából ez volt a távolság Heródes palotája és a betlehemi istálló között. A betlehemi istállóban nincs szinte semmi, csak jászolok és szalma található az állatok számára. Bent sötét van és szegénység. Az istálló a város mögött, eldugott helyen található. Ennek ellenére meleg árad ki bentről. Heródes palotája Jeruzsálemben a dombon áll, nagy és fenséges, túldíszített, függönyei szép és értékes, színes anyagokból készültek, tele van kényelmes ágyakkal és Heródes magas trónjával.

Hogy néz ki a mi karácsonyunk? Milyen díszítést kapnak karácsonyra a mi otthonaink? Mihez hasonlítanak inkább: a szegény betlehemi istállóhoz, vagy Heródes palotájához? Ezzel nem azt akarom mondani, hogy nem kell azon fáradoznunk, hogy otthonainkban ne legyen tisztaság és szép minden, s ne legyen semmilyen díszítés. De nem vesszük túlzásba néha a díszítést és nem készítünk túlságosan sok ételt? Nem akadályoz minket néha abban, hogy meglássuk Jézust a jászolban? Ne felejtjük el, hogy Jézus nem palotában született, hanem istállóban. Az Isten fia nem a híres Jeruzsálemet választotta, de a szegény Betlehemet, nem a palotát, hanem az istállót, nem a trónt, hanem a jászolt és a keresztet. Világos, hogy nem választhatta az óriási palotát, hiszen ott nem volt számára hely, bár óriási volt. Mert nem volt hely a szívekben, s ezért ott azonnal meghalt volna. Így van ez a mi szívünkben is. Amennyiben nincs hely benne Jézusnak, akkor ott a mi szívünkben is halott.

A betlehemi istálló – teli örömmel és békével, a palota – tele felindultsággal és félelemmel

A másik óriási különbség a hangulatában van, mely a házban és a szívekben uralkodik. Ugyanis amíg Heródes palotájában bizonytalanság, félelem és szorongás jelenik meg, az istállócskában öröm, csend és béke uralkodik. Az ember úgy gondolná, hogy ez fordítva lesz. Hiszen ők ketten – most már hárman – szegények, abban az istállócskában nem volt tető a fejük fölött, tele lehetnek volna félelemmel és bizonytalansággal. Itt azonban béke és öröm uralkodott. Mindenki az újszülöttnék örül, anyja Mária, s nevelője József, az angyalok és a pásztorok, s még Isten más teremtményei is, mint a szamar és az ökör, akik csak nézik, ki is született ma. S más okos, híres és hatalmas emberek ezt fel sem tudják fogni, de el sem akarják hinni, valamint alázattal fejet sem tudnak hajtani.

A palotában azonban félelem és aggodalom uralkodik. Aggódnak a jövőjük miatt, Heródes szaladgál, mindenki fél tőle. Spekulál és cselvetést kovácsol, rossz terveket sző. Nagyon érdekes ez. De érthető is. Hányszor van ez a köznapi életben is: nem minden arany, ami fénylik. Hányszor ott, ahol gazdagság van, ahol szuper ház és szuper autó, hiányzik a béke, az öröm és a szeretet. Itt a palotában aggódnak a jövő miatt, káosz, idegesség és önzőség van, szidalmazzzák egymást.

A betlehemi istállócskában az Istengyermek uralkodik, a palotában a kegyetlen Heródes

A harmadik különbséget a főszereplőkben látjuk. Ez a legnagyobb különbség. Ez olyannyira különböző, mint amennyire különbözik a menny a földtől, Mária a gonosztól, jó a rossztól, az igazság a hazugságtól. Különbség van a kis Jézus és Heródes között. A kis Jézus kicsi és gyenge, Heródes hatalmas és kegyetlen. A kis Jézus elégedett és boldog, Heródes ideges és tele van aggodalommal és bizonytalansággal. Jézus az életet hozza, majd meghal értünk a keresztfán. A kegyetlen Heródes a legszörnyűbb gyilkosságot követi el, amikor az ártatlan gyermekeket megöli. Heródes ugyan hatalmas, de valójában nagyon gyenge. A gyermek Jézus pedig védtelen, s mégis hatalmas.

Ki uralkodik a szívemben? Az önző és kegyetlen Heródes, vagy a szerető Jézus? Ha a szívem az istállócskához fog hasonlítani, akkor eljön Jézus, hogy uralkodjon benne, s elhozza nekem a békét és szeretetet. Ha Heródes palotája lesz a minta, akkor a kegyetlen Heródes fog uralkodni benne.

Ima

Újszülött urunk, Jézus Krisztus, kérlek, segíts az ünnepek alatt, hogy a te kisgyermeked lehessenek.

Szívemben olyan szerény szállást szeretnék készíteni neked, mely az istállócskához hasonlít.

Inkább egyszerűen, csak jöjj el, kérlek Uram!

Aldott karácsonyi ünnepeket kívánok mindenkinek!

Slavomír Marko, plébániai kormányzó, Losonc-városi templom

Preklad / Fordította: Kovács Csikány Andrea

Svedectvo otca Šarbela z Libanonu

30. septembra 2019 navštívil našu farnosť otec Šarbel, kňaz z Libanonu, ktorý prišiel vydať svedectvo o svojom obrátení, o Mariánskej úcte a o svojom krstnom patrónovi sv. Šarbelovi. Sv. Šarbel je považovaný za jedného z najväčších svätcov 19. st. a ktorého meno

prijal pri krste ako dospelý. V úvode sv. omše páter Emil Hoffmann privítal otca Šarbela, vdp. Dušana Mesíka, farára z Čerína, vdp. Adriána Františka Olacha, dekana zo Starej Haliče, vdp. Mariána Tomašova z Kazachstanu, pána farára Štefana Kosturka z Brezničky, pána farára Slavomíra Marka z farnosti Lučenec-Mesto, ktorí koncebrovali sv. omšu, ako aj všetkých prítomných veriacich.

Otec Dušan na začiatku sv. omše priblížil život otca Šarbela pred obrátením. Hovoril, že bol veľmi zlým

človekom, ktorý robil zle celej rodine i druhým ľuďom. Zmenil ho kresťan na povinnej vojenskej službe. Celá rodina, keď videla, ako sa zmenil, hovorila: „Ak ťa takto niekto zmenil a bol to Pán Ježiš, tak aj my sme pripravení uveriť v neho“.

Po prečítaní evanjelia pátrom Emilom, otec Šarbel vo svojej homílii prízvukoval, aké je dôležité počúvať slovo Pána. Pán Ježiš vysvetľoval učeníkom, že kto chce byť medzi nimi veľký, musí byť sluhom ostatných. On im to ukazoval svojím príkladom. Pán ich chcel priviesť do svojej školy, aby išli tou cestou, ktorú im on ukazuje. Pán si nás vybral, aby sme aj my prišli k nemu do jeho školy, aby sme sa od neho učili, ako máme žiť – obetu, lásku a darovanie sa seba samých. On nechce, aby sme rozprávali, ale aby sme dávali dobrý príklad. Ak sa niekto stretne s Pánom, on vám zmení život. Tak ako ja, keď som sa stretol s Ježišom, úplne som sa zmenil. Ja som sa totiž narodil v moslimskej rodine, bol som vychovaný ako moslim. Verte, že ten, kto sa stretne s Pánom, sa zmení. Pán Ježiš chce, aby ho človek nasledoval, aby vedel obetovať sám seba, obetovať svoj život za druhých. To máme vedieť a máme si to zapamätať. My sme akýmisi pokračovateľmi Pána Ježiša v tomto svete. Keď Pán hovorí: „Ja som svetlo sveta, soľou zeme“, to nie je len tak. Aj my sme teraz tým svetlom a soľou, ktorá solí túto zem.

Sv. Augustín hovorí: „Kresťania na svete sú ako srdce v tele človeka, keď sa srdce v tele človeka zastaví, ten človek zomiera. Keď kresťania prestanú milovať Ježiša, zomrú, a keď zomrú kresťania, celý svet zomrie“. Toto je naša úloha, nás kresťanov vo svete. Musíme byť živým srdcom Pána Ježiša v tomto svete a nemáme sa báť ukázať svoju vieru. My všetci teraz túto vieru máme žiť, ak je zaprášená, musíme ju oprášiť. Pán si želá od nás, aby sme jeden druhému pomáhali, aby sme sa milovali, ako nás On miloval, aby sme milovali aj tých, ktorí nás nemilujú. To je veľkosť kresťana, toto je naše poslanstvo, aby sme vo svete hlásali Božiu lásku. Keď som sa dozvedel, ako ma Ježiš miloval, že dal život za mňa, to ma obrátilo na kresťana. Tak som sa stal kresťanom, neskôr kňazom a tak hlásam evanjelium do celého sveta“.

V závere homílie otec Šarbel požehnal v mene Pána naše rodiny, naše deti, našu mládež, uzdravenie našich chorých a spasenie našich zosnulých.

Marianna Donutilová

Splnená túžba

Ďaleko na púšti v noci zastala ťava. Už bola veľmi ustatá, ledva vládala chodiť. Na jej chrbte bol malý šiator. Z neho zosadol stavec s bielou bradou. Telo mu pokrýval plášť až po zem. Na hlave sa mu skvela červeno-zlatá čiapka. Menoval sa Baltazár.

Šiator napochytre rozložil na zem. Podeň rozporel mäkký krásny koberec. Potom vyňal striebornú panvicu, položil do nej rozličné byliny a zapálil ich. Zeliny boli voňavé, celá púšť nimi zavánala.

A starý Baltazár sedel, zadumane hľadel do veľkej púšte a na večné hviezdy nad sebou. Myšlienky mu blúdili po cudzej krajine, z ktorej sa teraz vracia. Už niekoľko týždňov ide z toho cudzieho mesta, pomedzi šumiace hory, vlnivé žitá a žlté púšte. Veľmi ustal, ale nedbá. Ide z Betlehema, kde s dvoma východnými bratmi videl Ježiška. Oči sa mu roztvorili. Horúci oheň mu obliat telo, ako si pomyslel na malé Dieťa.

Už týždne cestuje, ale Jeho čaro ho ešte i teraz drží v moci. Kdekoľvek pozrie, všade vidí Jeho tvár. V kalichoch kvetov, i v lesknúcich sa nebeských hviezdach. A odkedy Ho videl, celý je blažený, nemôže Naň zabudnúť.

Sedivá hlava starca klesla na prsia a slzy mu vypadli z očí. Prečo len nezostal tam pri Dieťati? Prečo Ho zanechal, prečo odišiel od Neho?

Pozrel na večné hviezdy, vyschnuté ramená túžobne vystrel do ďalej púšte a zvolal do hluchej noci:

- Rád by som Ťa videl ešte raz!

Ale neprišla ozvena na jeho volanie. Lesk horiaceho izotopu sliepňavo kmitol v striebornej nádobe a tuhá vôňa sa mysticky vznášala okolo šiatra.

Úbohý Baltazár ležal na koberci s nekonečnou túžbou a beznádejnosť ho ukolísala do sna.

Naraz na ťave zacvendžala strieborná uzda. Baltazár sa zobudil a prestrašený sa obzrel. Neďaleko uvidel akési tmavé postavy, nehybne pozorujúce sa do stanu. Skočil na nohy.

- Kto je to? - zvolal ľakavo. Namiesto odpovede tmavá postava prišla až k nemu.

Vtedy cudzinec povedal:

- Pokoj s tebou! Som dobrý človek.

Baltazár pristúpil k nemu bližšie. Rád by mu pozrel do tváre.

- Dobrý človek? - spýtal sa ho nedôverčivo.

- Áno, úbohý, utekajúci pútnik z ďalej krajiny! Tam, pozri na ustatom somárovi sedí moja žena a na ramenách leží jej dieťa. Poď, privedme ich sem a dovoľ, aby sme si mohli oddýchnuť pod tvojím šiatrom. Svetielko nás doviedlo sem a vôňa, čo sa vznáša nad ním a naplnia celú púšť. Tak prichádza k nám sťa vzdych, ako modlitba, čo ide z duše chorých ľudí.

Baltazár išiel po somára a priviedol ho k šiatru. Pomohol žene zosadnúť a uložil ju na koberec. Žena si ustatá sadla a rozviazala si šatky. Na ramenách spočívalo jej dieťa. Baltazár sňal balík z chrbta ťavy a otvoril ho. Suché voňavé zeliny boli v ňom. Položil ich na uhlie do striebornej nádoby a chvíľu počkal.

Strieborná nádobka vzbĺkla, horiace zeliny osvietili tváre cudzincov.

- Baltazár sa potočil a spadol na zem.

Potom rýchle zdvihol hlavu a výraz neopísateľnej blaženosti mu vyšiel z úst. Poznal ich.

Bol to svätý Jozef a v náručí Panny Márie tíško spalo Dieťa betlehemske, malý Ježiš. Utekali do Egypta.

Polská adventná legenda

Putovanie relikvií sv. Vincenta 20.-21. novembra 2019 v Lučenci

V termíne od 26. 9.-15. 12. 2019 putujú po Slovensku a Českej republike relikvie misionára chudobných a patróna diel kresťanskej lásky, sv. Vincenta de Paul. Za necelé tri mesiace navštívil 85 miest, kde pôsobia kňazi vincentíni, vincentky a ďalšie vetvy rodiny sv. Vincenta.

Sv. Vincent de Paul sa narodil 24. apríla 1581 v dedinke Pouy pri meste Dax vo Francúzsku na úpätí Pyrenej. Jeho rodičia boli chudobní roľníci. Vincent pochádzal zo šiestich detí. Už od malička mal zmysel pre chudobných a kde mohol, tam ich obdaroval. Keď to videl otec, zaumienil si, že urobí všetko preto, aby sa jeho syn stal kňazom. Vincent bol vysvätený za kňaza v roku 1600. Po kňazskej vysviacke Vincent pokračoval v teologickom štúdiu v Toulouse, ktoré ukončil v októbri 1604. K štúdiu sa vrátil i neskôr v Paríži, kde roku 1623 dosiahol licenciát z cirkevného práva.

Od roku 1608 bol Vincent v Paríži, kde sa začala hlavná etapa jeho života. Stal sa dvorným kňazom v Paríži u kráľovnej Margity, potom sa v roku 1612 stal správcom farnosti na parížskom predmestí v Clichy a od roku 1613 vychovávateľom v grófskej rodine de Gondi. Práve s finančnou i morálnou podporou grófkgy Gondiovej sa začal venovať kazateľskej činnosti, chodil z dediny do dediny spolu s viacerými kňazmi. Vincent de Paul videl, že ich duševná bieda je ešte väčšia. Preto sa im usiloval pomáhať všetkými prostriedkami, ktoré ako kňaz mal: vyučovaním, kázňami, udeľovaním sviatostí, modlitbou a príkladným životom.

Potreboval spolupracovníkov kňazov, a to dobrých kňazov. Podarilo sa mu získať niekoľko horlivých kňazov, s ktorými sa roku 1618 začal venovať ľudovým misiám. To pohlo rodinu Gondi k tomu, že venovala týmto kňazom pevnú peňažitú základinu. Takto vznikla „Misijská kongregácia“, ktorú najprv schválil parížsky arcibiskup a v roku 1632 aj pápež Urban VIII. Vtedy už bola mladá kongregácia v novom sídle, a to v prioráte sv. Lazara, čo dalo aj meno členom novej kongregácie – lazaristami. Ich trvalou úlohou boli a ostali ľudové misie. No ešte za života Vincenta de Paul prevzali aj ďalšie úlohy: zámorské misie, duchovné cvičenia, vedenie kňazských seminárov, duchovnú službu väzňov ... A jeho

odkaz je živý v jeho nasledovníkoch po takmer 370 rokoch od jeho odchodu do večnosti.

A tento veľikán diel kresťanskej lásky zavítal aj do Lučenca, kde od roku 2016 pôsobia na sídlisku Rúbanisko misijní kňazi sv. Vincenta. Bola to veľká udalosť pre farnosť i celé okolie. Prišli veriaci z Lučenca, Veľkého Krtíša, Poltára, Haliče, Lovinobane a ďalších miest. Slávnostný program začal privítaním relikvií – časťou srdcového svalu a kosti, ktoré boli v relikviári s figurínou sv. Vincenta uložené pred oltárom v kostole Krista Kráľa na Rúbanisku. Veriaci si ho mohli v tichosti súkromne uctiť, zapísať svoje dojmy, prosby, vďaka do kroniky a niečo viac sa o ňom dozvedieť z osobného rozhovoru skňazmi, sestrou vincentkou, ktorá sprevádza relikvie po Slovensku a tiež z literatúry, ktorá bola k dispozícii. Program vyvrcholil slávnostnou svätou omšou, ktorú slávil misionár P. Jozef Kudla, CM spolu s piatimi kňazmi. Z Lučenca sv. Vincent putoval do srdca diecézy, do Rožňavy.

Z histórie relikviára: Sochár z Mexika, pán Marco Antonio Miranda Razo vymodeloval bustu z včelieho vosku na základe vzorov a originálneho relikviára sv. Vincenta, ktorý sa nachádza v Paríži. Telo bolo vyrobené z polyuretánovej peny pokrytej živicom, aby sa zabezpečila ľahkosť a jednoduchosť manipulácia. Váha sochy bez sklenenej schránky je 11,4 kg. Súčasťou relikviára – okrem identickej podoby svätca v životnej veľkosti a časť jeho srdca, ktoré počas života horelo láskou ku Kristovi v chudobných.

Co sa týka oblečenia, štóla bola prevzatá zo starobyých ornamentov z fary Panny Márie Nepoškvrnene počatej v Mexiku, kde sa nachádza aj ústredný dom vincentínov. Superka, reverenda, biret a košeľa boli darované misionármi. Vincentská rodina na Slovensku ako prvá po Mexiku prijme relikviár sv. Vincenta. Putovanie relikvií po Slovenskej a Českej republike nech je pre nás plné duchovného ovocia. Sv. Vincent de Paul, oroduj za nás!

P. Emil Hoffmann, CM

Významní kňazi Novohradu:

Vojtech Trizna

Rímskokatolícky kňaz Vojtech Trizna sa narodil 7. 3. 1919 v Holiši, okres Lučenec. Základné vzdelanie získal v rodnej obci. Gymnaziálne štúdiá absolvoval v r. 1937 Lučenci, maturoval v triede prof. Auréla Bartscha. Teológiu študoval v Rožňave, za kňaza bol vysvätený 30. 5. 1942 v Rožňave. Ovládal maďarský

i slovenský jazyk, sv. omše slávil v oboch jazykoch. Vlastnil bohatú knižnicu.

V r. 1942-43 bol kaplánom v Litke, v r. 1943 v Putnoku a v r. 1943-45 v Szentsimone (všetky obce – Maďarsko). V r. 1945-46 bol správcom farnosti v Plešivci, v r. 1946 kaplánom v Lučenci, v r. 1946-47 správcom farnosti v Rimavskej Seči. V r. 1947-49 pôsobil ako kaplán v Gelnici. V r. 1949 bol menovaný za stabilného administrátora farnosti do Petroviac v okrese Rimavská Sobota a pôsobil tu do r. 1954. V r. 1954-55 bol správcom farnosti v Držkovciach v okrese Revúca. V r. 1955-56 bol z politických dôvodov mimo pastorácie. V r. 1956-61 vykonával pozíciu správcu farnosti v obci Bôrka v okrese Rožňava. V r. 1961-68 sa ocitol opäť mimo pastorácie. V r. 1968-77 bol správcom farnosti v Dolnej Strehovej a v r. 1977-91 správcom farnosti vo Veľkej nad Ipľom. V r. 1991-93 už ako dôchodca ešte zastával funkciu výpomocného duchovného v Lučenci.

Dôstojný pán Vojtech Trizna bol veľmi múdry a vzdelaný človek, mal vynikajúci prehľad z literatúry, dejín umenia či geografie. Nebola snáď oblasť, ktorá by ho nebola zaujímala. Túto jeho rozhladenosť odzrkadľovali predovšetkým jeho kázne, ktoré teologicky spájali s reálnym životom.

Bol zapálený pre kresťanstvo, vo svojich kázňach vždy prízvukoval, aby si ľudia chránili svoje rodinné korene spojené s kresťanskou vierou. Nebál sa verejne povedať aj svoj politický názor napriek nepriaznivému obdobiu 50-60-70-tych rokov minulého storočia. V dôsledku svojich výrokov bol dvakrát postavený mimo pastorácie. Po r. 1990 bol politicky rehabilitovaný i finančne odškodnený.

Významne podporoval mládež, aby sa vzdelávala a čítala aj sväté písmo. Svojim miništrantom pravidelne k Vianociam daroval rôzne knihy s duchovnou tematikou. Mládež pripravoval na prvé sväté prijímanie, neskôr na birmovku. Veľmi dobre vychádzal aj s dospelými veriacimi, ktorí si ho vážili. V spolupráci s nimi dosiahol fakt, že sa počas jeho pôsobenia vo farnosti Veľká nad Ipľom kompletne zrenovovala strecha fary. Okrem toho dôstojný pán farár Trizna spovedal, krstil, sobášil, pochovával ...

Vojtech Trizna zomrel 2. 8. 1993 v Lučenci, pochovaný je na cintoríne v Holiši.

František Mihály

Pozvánka na púť do Mariazellu

„Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia“
(Lk 1,48) – Mariazell

Toto proroctvo, ktoré Mária vyspieva v hymne Magnificat sa naplňa už mnoho storočí práve v Mariazelli. Kolko mariánskych kázní a homílií a kolko len mariánskych piesní v tolkých rečiach tu zaznelo. Vždy sa oplatí premýšľať o Panne Márii ako o vzore kresťanského konania, pretože výzvy a požiadavky kladené na kresťanov rôzne v rôznych dobách, ale je možné ich splniť z jednej sily viery. Tak, ako Mária my nemusíme plniť Božie požiadavky len s námahou a ťažkosťami, ale tiež s leskom a slávou.

Mária nás to učí vo svojej škole. Mária ide. Nezostáva sedieť vo svojom dome v Nazarete, ale ide cez hory k svojej príbuznej Alžbete, aby stála pri nej. Potom ide do Betlehema, aby sa tam nechala zapísať pri sčítaní ľudu. Z Betlehema uteká do Egypta a z Egypta do Nazaretu a odtiaľ do Jeruzalema. Mária má prvé apoštolské nohy, ktoré ju nesú do sveta, aby mohla slúžiť svojmu Synovi.

Mária je doma vo všetkých regiónoch sveta, lebo je súčasne v tajomstve Cirkvi a je tam, kde je Cirkev. Preto je Mária pre všetkých ľudí krajankou a spoluobyvateľkou. My putujeme za Máriou, aby sme ju prijali do svojho domu. Mária stojí pri Kristovi. Je statočná. Svet

potrebuje statočných kresťanov, nadšencov. Svet potrebuje Máriu. My ju potrebujeme .

Preto sme sa rozhodli, že zorganizujeme púť do Štajerska, do pútnického miesta Mariazell, ktorého hlavnou dominantou je bazilika. Od raného stredoveku sem prúdili pútnici nielen z Rakúska, ale aj z Čiech, Moravy, Nemecka, Švajčiarska, Uhorska, Chorvátska, Poľska a ďalších krajín, aby prosili o pomoc Matku Božiu.

Prerakúskychveriacich je Mariazell spolu pútnickým chrámom a milostivým oltárom Panny Márie najväčšou národnou svätynou. Dnešná podoba baziliky pochádza zo 17. storočia, kedy bolo potrebné pre narastajúci počet pútnikov chrám rozšíriť a preto opäť Benedikt Pierin z Kláštora sv. Lambrechta rozhodol o jeho prestavbe v barokovom štýle. Vznikla tak zvonku veľmi jednoduchá, avšak zvnútra majestátna, päťloďová stavba s vencom kaplniek. Mariazellskú Madonu volajú tiež Magna Mater Austriae (Veľká Matka Rakúska). Posvätná soška je dodnes umiestnená v kaplnke uprostred baziliky a počas celého roka je zaodetá do drahých vyšivovaných šiat. Dominantou interiéru je strieborný milostivý oltár. Tu je umiestnená ranogotická soška Márie s Ježiškom. Druhým najnavštevovanejším priestorom v bazilike je pokladnica, kde sú dary od vďačných pútnikov. V areáli baziliky je kaplnka sviec. Neďaleko od baziliky je kaplnka svätého prameňa z roku 1711 a krížová cesta.

Okrem toho, že Mariazell je pútnické mesto, je to aj mesto medovníkov (rodina Pirkerovcov) a bylinných líkérov (rodiny Arzberger).

Púť do Mariazellu v Rakúsku je naplánovaná na dni 6.-7. júna 2020 pod vedením P. Emila Hoffmanna, CM.

Predbežná cena za 1 osobu – 65 € zahrňa:

cestu autobusom, ubytovanie + raňajky vo vysokoškolskom internáte v meste Sopron v Maďarsku.

Bližšie informácie budú zverejnené na letáčiku vo februári 2020.

Spracoval: P. Emil Hoffmann, CM

Páter Miroslav Obšivan – nový vincentín na Rúbanisku

Rímskokatolícky kňaz, vincentín **ICLic. Mgr. Miroslav Obšivan, CM** sa narodil 10. 2. 1973 v Žiline. Základné vzdelanie získal v r. 1979-87 v Tepličke nad Váhom. V r. 1987-90 navštevoval SOU strojárske v Martine, v r. 1992-94 SOU strojárske v Žiline – Bánovej, kde maturoval. V r. 1994-95 absolvoval Vnútrošný seminár Misijnej spoločnosti v Krzeszowiciach (Poľsko). V r. 1995-2002 študoval na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte (CMBF) UK v Spišskej Kapitule. Nadväzne popri zamestnaní v r. 2011-16 v štúdiu pokračoval na

Katolíckej univerzite v Lubline (Poľsko), kde získal licenciát kanonického práva ICLic. V r. 2002-04 pôsobil ako kaplán v Bratislave – Ružinove, v r. 2004-11 ako rektor kostola v Banskej Bystrici. V r. 2011-15 bol administrátorom vo farnosti Loštice na Morave a zároveň v r. 2014-15 sudcom-auditorom na Interdiecéznom súde v Olomouci. V r. 2015-16 pracoval ako kaplán v Banskej Bystrici, v r. 2016-18 žil bez pracovného zaradenia v Linzi (Rakúsko). Od mája 2019 pôsobí ako výpomocný duchovný v Rožňavskej diecéze vo farnosti Lučenec – Rúbanisko.

Páter Miroslav, predstav nám, prosím dôležité momenty tvojho detstva a mladosti.

Narodil som sa v Žiline, detstvo som prežil v Tepličke nad Váhom. Pochádzam z 11 detí. Najmladší brat zomrel krátko po narodení a tak som v rodine teraz najmladším ja. V období môjho dospievania mi zomreli aj obaja rodičia † Vincent a † Štefánia – pôvodom z Terchovej, ako aj

najstarší brat. Keďže nás bolo doma viac, bol som vedený k zodpovednosti a k plneniu si domácich prác a povinností. Od malička som mal záľubu v športe. Súťažne som hrával futbal v rodnej obci, kde sme v doraste hrávali krajské majstrovstvo – 3. ligu. Ako mladí sme sa často modlievali pri rakve „našej svätice“ Zofie Bosniakovej, ostatky ktorej boli uložené v našom farskom kostole sv. Martina v Tepličke nad Váhom. Z tohto spoločenstva mladých sme sa nakoniec ôsmi stali kňazmi a jedno dievča sa rozhodlo stať rehoľnou sestrou. Zaiste aj na príhovor svätice Zofie Bosniakovej.

Ako sa vyvíjal tvoj životný príbeh po ukončení CMBF v Bratislave?

Prvé dva roky som strávil vo farskej pastorácii v Bratislave – Ružinove. Zvlášť som sa venoval pastorácii vysokoškolákov a službe v nemocnici či domovoch dôchodcov. V Banskej Bystrici mi zostala pastorácia mladých, ktorých sme mali ubytovaných v našom Misijnom dome. Následne som bol poverený službou pre odsúdených v Ústave na výkon odňatia slobody v Banskej Bystrici – Kráľovej. Často som tiež roznášal Pána Ježiša chorým v nemocniciach a slúžil im sväté omše. Od r. 2011 som pôsobil na Morave ako správca farnosti v Lošticiach v okrese Šumperk, v meste, kde sa vyrábajú známe olomoucké syrečky. V tom čase som tiež začal študovať kanonické právo na Katolíckej univerzite v poľskom Lubline. Pre študentov z Čiech a zo Slovenska potom otvorili Akadémiu práva v Brne, na ktorej som absolvoval podstatnú časť skúšok. Štúdium som úspešne zakončil v r. 2016 licenciátom z kanonického práva v Lubline.

Od mája 2019 pôsobíš vo farnosti Lučenec – Rúbanisko ...

Po krátkom pobyte v Rakúsku som bol od 1. mája 2019 menovaný za výpomocného duchovného do kostola Krista Kráľa na Rúbanisku v Lučenci s výhľadom na vykonávanie služby pre chudobných vo Velkom Krtiši. Ak Boh dá, toto dielo sa začne. Okrem konkrétnej osobnej pomoci potrebujú chudobní aj naše modlitby, za ktoré vopred ďakujem. Nech je zvelebený dobrotivý Boh za všetko, čo som v živote prežil. Vždy stál pri mne a zvlášť v ťažkých časoch ma zázračne a bezpečne viedol na mojej životnej ceste. Prosím o vaše modlitby!

František Mihály

Predstavujeme sestru Máriu Lauru

Rehoľnásestra **Mgr. Mária Laura Havaničová, CJs** sa narodila 16. 1. 1969 v Lipanoch, okres Sabinov. Základnú školu vychodila v r. 1975-83 v rodnom meste. V r. 1983-87 navštevovala Strednú priemyselnú školu strojnícku v Prešove, ktorú ukončila maturitnou skúškou. V r. 1990-94 študovala na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte (CMBF) UK v Bratislave. Popri zamestnaní absolvovala rozširujúce štúdium dejepisu na Katolíckej univerzite v Ružomberku. V r. 1988-92 bola učiteľkou náboženstva v Podunajských Biskupiciach, Kalinkove a Bratislave – Karlovej Vsi, v r. 1992-2008 učiteľkou a metodičkou v oblastnom katechetickom stredisku v Bardejove. V r. 2008-12 pracovala ako učiteľka a vedúca PK na ZŠ v Starej Ľubovni a v r. 2012-19 ako učiteľka na Gymnázium Konštantínova v Prešove. Od 1. 9. 2019 pôsobí ako učiteľka náboženstva v Lučenci.

V ktorom životnom okamihu ste sa rozhodli, že sa stanete rehoľnou sestrou?

V rodine sme mali rehoľnú sestru, pamätám si ju však iba z detstva, skoro zomrela. Na základnej škole som čítala knihy zo života svätých – Terézia z Lisieux, Dominik Savio, Laura Vicuna, Ignác z Loyoly ... Pri čítaní ich životopisov prichádzala túžba milovať viac a podobne nasledovať Ježiša ako oni. Rozhodnutie som urobila po skončení strednej školy. Vzorom mi boli mnohí svätí, ale aj moja mama. Dnes si to viac uvedomujem. Pochádzam z malej dediny i rodiny, staršia sestra, mladší brat, mama, otec. Svoju rodinu mám veľmi rada. Mama to nemala ľahké, ale jej obyčajný život v každodennej službe najbližším i okoliu vytváral miesto domova. Viera a modlitba mala u nej prioritu a k tomu viedla aj nás. Ak aj bolo viac práce, záležalo jej, aby aspoň jeden člen rodiny bol na sv. omši aj vo všednom dni.

Mohli by ste nám priblížiť roky vášho štúdia na CMBF v Bratislave?

Štúdium teológie v Bratislave vzišlo z podnetu návštevy pápeža sv. Jána Pavla II., ktorý na svojej prvej návšteve v Bratislave r. 1990 úpriamiľ pozornosť na katechézu. Naše predstavené odpovedali na túto výzvu a ešte v noviciáte poslali sestry na štúdium teológie, vtedy jedinej aj pre laikov v Bratislave. Záujem bol veľký. Mnohí tam prichádzali skôr pre vlastnú duchovnú potrebu, vyučovať na školách nechceli. Z mnohých dobrých profesorov si spomínam na Prof. Dr. Antona Bagina a jeho podanie cirkevných dejín. Veľmi rada som počúvala Mons. Prof. ThDr. Jozefa Vrableca, ktorý prednášal pastorálnu teológiu. Už počas štúdia sme na požiadanie kňazov vyučovali náboženstvo v Bratislave a okolí.

Prezradíte nám niečo z vašej doterajšej pedagogickej praxe?

Po ukončení noviciátu, som bola poslaná do Bardejova, kde sa v tom

čase zriaďovala Cirkevná základná škola sv. Egídia. Keďže záujem bol väčší ako kapacita školy, neskôr bola zriadená ďalšia Cirkevná škola sv. Jána Bosca. Otcom biskupom a miestnemu dekanovi Mons. Jozefovi Jurkovi veľmi záležalo na kvalite vyučovania a formácii katechetov a učiteľov cirkevných škôl. Z košickej diecézy som sa dostala na Spiš, do farnosti Stará Ľubovňa. Učila som na Cirkevnej ZŠ sv. Cyrila a Metoda spojenej s Gymnázium sv. Mikuláša. Vo farnosti pôsobili spoločnosťami rodín a mladých ľudí. Pomáhala som pri organizovaní a vedení Mariánskej družiny, ktorú predtým viedli sestry Satmárky. Posledné miesto,

odkiaľ som prišla do Lučenca, bolo štátne gymnázium na Konštantínovej ulici v Prešove, pôvodne katolícka škola. Bola to nová skúsenosť, veľmi význačná, aj keď išlo o štátnu školu s veľkou kapacitou 850 študentov. Väčšina si z povinné voliteľných predmetov vyberala náboženstvo, niekedy aj celá trieda. Spolupráca s vedením školy bola výborná. Veľmi rada som sa stretávala so skupinou modliacich sa za kňazov – Služobníkmi Ježišovo Veľkňazského Srdca. Je to laické spoločenstvo pôsobiace v Čechách, na Morave a Slovensku a Poľsku.

S akým predsavzatiami ste prišli do Lučenca?

Do Lučenca ma poslala provinciálna predstavená po dohode s p. farárom Markom. Som súčasťou trojčlennej komunity. Postupne sa zoznamujem so životom vo farnosti. Učím náboženstvo na Súkromnej ZŠ Kubíného, ZŠ Haličskej, na Súkromnom gymnázium a na ZŠ v Opatovej. Opäť je to nová skúsenosť, pretože predtým som nemala toľko spojených tried a ročníkov. V niektorých triedach sa pracuje vynikajúco, sú však triedy, kde sa pracuje zvlášť ťažko. Mnohé deti prichádzajú zo zložitých pomerov a to často poznačí ich správanie. V Lučenci stretávam ľudí, ktorým záleží na farnosti a modlia sa za ňu. Tiež mladých ľudí, ktorí obetujú svoj čas stretávaním sa s deťmi. Iste by sme radi privítali aj aktívnych birmovancov. Mám skôr pranie, aby rodičia prichádzali so svojimi deťmi viac do Božieho chrámu. Deti potrebujú vidieť príklad viery rodičov. Tiež by som privítala miestne stretnutia s učiteľmi náboženstva, aby sme sa mohli vzájomne povzbudiť, zdieľať a možno aj niečo viac ponúknuť našim farnostiam. Chceme sa podakovať všetkým, ktorí nás v tomto poslaní povzbudzujú, sprevádzate modlitbou a obetou. Nech aj naše malé snahy sú na väčšiu česť a chválu Božiu.

František Mihály

Szentkúti zarándoklat 2019 - ben

„Boldog ember, akinek Te vagy erőssége és zarándokútra indítva szíve“, imádkozzuk a 83. zsoltárban. A mi szíveinket is megindította a Szűzanya iránti szeretet és örömmel vettünk részt 2019. augusztus 17-ki Nagyboldogasszony főbúcsú zarándoklatán Mátraverebély-Szentkúton, Magyarország nemzeti kegyhelyén ferences testvéreinkkel együtt, jöttek a Losonc környéki falvak hívei is.

Mivel Szentkútnak megvan a megszokott búcsúnapi liturgikus rendje, mi is igyekeztünk ehhez igazodni. Losonc-Füleki ferences közösségünk virágcsokorral, feldíszített búcsúkeresztjével bevonultunk a bazilikába, hogy a kegykép előtt énekünkkel, imánkkal hódolatunkat fejezzük ki a Szűzanyának. Ezek után lehetőség volt a szentgyónásra, miseszándék íratásra elhunytainkért, családjainkért szétnézni a kegytárgy boltban, vagy meghallgatni fr. Portik - Lukács Lóránt, OFM csiksomlyói kegyhelyigazgató katekézisést a „Bűnbánó cselekedetei és a gyónás hatásai“. Majd következett a 11-órás ünnepi szentmise körmenettel. Megcsodáltuk a szabadtéri oltár elől induló Máriás lányokat, akik egyedi szépségű, hímzett csipkés ruhájukban vonulva vállukon vitték Mária szobraikat. Képviselet volt Rimóc, Varsány, Gyöngyös, Mezökövesd, Szécsény, Hajdúszoboszló, Bihar és még sorolhatnám.

Részt vettünk még a délutáni litánián, kegytárgyaink megáldásán és felejthetetlen számomra a Nagykúti fiatal zarándokok tangóharmonikával kísért keresztútja. A 18-órás szentmisén érdeklődéssel hallgattuk fr. Orosz Lóránt Kegyhelyigazgató atya szentbeszédét, amelyben gyakorlatias jó tanácsokkal látta el a résztvevő híveket, majd a szabadtéri oltármozaik kompozíciójának bemutatásával folytatta. Végül eucharisziával megerősítve és az atya áldásával fejeződött be a szentmise és egyben zarándokutunk is.

Mielőtt azonban még haza indultunk volna, megálltunk egy pillanatra a bazilikában, hogy elbúcsúzzunk, elköszönjünk szeretett Szűzanyánktól. Miközben ott álltam a Kegykép előtt, Marko Ivan Rupnik jezsuita atya a Szentkúti szabadtéri oltár mozaikkompozíció alkotójának, munkája befejezésekor mondott búcsúszavai jutottak eszembe. Nagyon szeretném, ha azok, akik ide zarándokolnak, Mária arcát szemlélve megtapasztalják, hogy Isten nagyon szereti ezt a népet, és szüntelenül küldi kegyelmét, hogy meggyőzze őket irántuk való szeretetéről. Szeretném, ha erről a kegyhelyről megtisztult szívvel, jobb, irgalmasabb emberekként térnének haza, mert a Királynő védelmezi őket.

Istennek legyen hála!

Horváth Judit, OFS

Ikonlátogatás Losoncon

Erre 2019. szeptember 17.-20-ig került sor. Előbb talán az ikon eredetéről pár szót.

Ez a Ferences Család Királynőjének ikonja, 2018-ban keletkezett Litvániában a harmadik Ferences Világi Rend és a YouFra (az FVR ifjúsági szervezete). Kongresszusa előtt 2018. március 17-én Medinoszban (Litvánia) szentelték, majd zarándokútra indították az európai ferences közösségekhez. Az Ikon zarándoklatának küldetése meglátogatni az összes ferences közösségeket és megszilárdítani a Ferences összetartozást és szellemiséget Európában.

Az ikon előtt lehetett imádkozni a ferences közösségekben, templomokban, betegeknek, idősek otthonában, ferences kolostorokban. Nagyon alkalmas volt a kisgyermekes családok, beteg és idős testvérek látogatására. Az ikon tiszteletadása egy adott ünnepélyes rítus szerint történt. Ennek a kétharmad részén a Szűzanya látható gyermekével, a Kis Jézussal. Ez alatt három körben a ferences család három fő szentje – Szt. Ferenc, Szt. Klára és Szt. Erzsébet helyezkedik el. A képek alatt a három szent ereklyéje van elhelyezve.

Losoncra a városi templomba az Ikon Fülekről érkezett szeptember 17-én kedden este fr. Jakub Martaus, OFM házfőnök és több füleki testvér kíséretében. A losonciak a plébánia udvaron fogadták őket. Innen ünnepélyesen bevonultunk a templomba, ahol felcsendült Mária köszöntése a Magnificat. A ferencesek, szlovákok, magyarok körülálltak az oltár előtt, ahol a fülekiek ünnepélyesen átadták az Ikont a losonci ferenceseknek, akik az előre elkészített helyre helyezték. Ezután szlovákul és magyarul is elhangzott a Boldogságos Szűz üdvözlése – Szt. Ferenc műve – a két ferences miniszter részéről. Ünnepi magyar szentmise következett, amin

részt vettek a szlovák ferencesek is. A szentmise után mindnyájan kifejeztük hódolatunkat az Ikon előtt.

Másnap 18-án szerdán 9-től 10-ig szentségimádást tartott Mag Tamás atya a legméltóságosabb oltáriszentség előtt az Ikon mellett magyar nyelven, amit a ferencesek folytattak 12-ig. Imádkoztunk a Szűzanyához, Szt. Klárához, Árpádházi Szt. Erzsébethez és Szt. Ferenc atyánkhöz is, amit csendes szentségimádás követett délig.

Ezután a stafétát átvették a szlovák testvérek és ők is hasonlóan hódoltak az Ikon előtt kérve a kegyelmeket.

Az Ikon útja harmadnap 19-én folytatódott Ipolybalog ferences testvéri közösségéhez és a betegekhez. Ezt Dziják Klára és Lados Iván szállították autóval, de az esti 17-kor kezdődő szentmisén már újra Losoncon volt. Utolsó nap reggel 20-án ünnepélyes kivonulással vitték tovább Vágbesztercére (Považská Bystrica), ahol a ferences testvérek már

türelmetlenül várták.

Meg kell említeni, hogy az Ikonnal egy nagy album is utazott, aminek 1 - 1 lapján megörökítődött az útvonal, a közösségekben tett látogatás fényképekkel illusztrálás, idegen nyelven feltüntetődött a helyszín, az ország és az örökfogadalmas ferencesek létszáma. Az Ikon szlovákiai látogatása Kassán fejeződik be 2019. november 17-én a Szt. Erzsébet Székesegyházban.

Csak az tudja, aki tiszteletét tette az Ikonnál, hogy milyen nagy hatással volt ránk. Itt feltöltődtünk békével, nyugalommal, szeretettel egymás iránt és örömmel. Boldogok voltunk, hogy itt lehettünk.

Istennek legyen hála!

Lados Ágnes, OFS

Program bohoslužieb počas Adventu a Vianoc

Kostol Navštívenia Panny Márie (v meste)

Rorátne sv. omše počas adventného obdobia:

v utorok a piatok o 06:00 hod., v tieto dni nebudú sv. omše o 07:00 hod.

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Vianocami:

18. – 21. december 2019: od 06:30 hod. do 07:30 hod.
od 16:30 hod. do 18:00 hod.
22. december 2019 (nedeľa): od 15:30 hod. do 18:00 hod.
23. december 2019: od 06:30 hod. do 07:30 hod.
od 16:30 hod. do 18:00 hod.

Počas vianočných sviatkov (24., 25., 26. december 2018) nebude možnosť vykonať si sv. spoveď

Spovedanie chorých: 20. december 2018 doobeda.
Nahlásiť ich môžete v sakristii.

Koledovanie Dobrej noviny: 25. december 2019 poobede.
Rodiny, ktoré chcú prijať koledníkov do svojho domu, nech sa zapíšu do zošita, ktorý bude v kostole na stole za lavicami. Vyzbierané milodary sú určené na pomoc deťom v Afrike.

Požehnávanie domov: 06. – 07. január 2020.
Nahlásiť sa môžete v sakristii do 06. januára 2020.

Sv. omše:

24. december – Štedrý deň - Vigília Narodenia Pána: 16:00 slov.,
20:30 Mikušovce, 22:00 maď., 24:00 slov.
25. december – Slávnosť Narodenia Pána: 07:30 slov., 08:45 maď.,
10:00 slov., 18:00 lat.
26. december – Sv. Štefan, prvý mučeník: 07:30 slov., 08:45 maď.,
10:00 slov.
29. december – Sv. Rodiny: 07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov.,
18:00 lat.
31. december – Poďakovanie na konci roka: 15:00 maď., 16:30 slov.
01. január – P. Márie Bohorodičky: 07:30 slov., 08:45 maď.,
10:00 slov., 18:00 lat.
06. január – Zjavenie Pána: 07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov.,
18:00 lat.

OZNAMY

Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Lučenec – mesto Vás pozýva na **Vianočný koncert kapely GOLD Orchestra z Detvy, ktorý sa uskutoční 29. 12. 2019 o 16:00 hod.** v Rímskokatolíckom kostole Navštívenia Panny Márie. Na programe odznejú vianočné piesne z Podpoľania. Účinkujú: sólisti Veronika Spodniaková, Martin Kurek, Denis Sendrei a žiaci z Cirkevnej ZUŠ v Lučenci.

Slavomír Marko

**Pokojné a radostné vianočné sviatky,
ako aj milostiplný Nový rok 2020
hojný na Božie požehnanie
Vám i Vaším blízkym zo srdca želajú
a v modlitbe vyprosujú
Vaši duchovní pastieri z Lučenca**

Kostol Krista Kráľa na Rúbanisku

Rorátne sv. omše počas adventného obdobia:

o 6:00 hod. budú v dňoch 2.12.; 4.12.; 5. 12.; 11.12.; 12.12 2019.

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Vianocami:

Svätú spoveď si môžete vykonať:

každý deň pol hodiny pred sv. omšou.

20. 12. 2019 od 16:00 do 18:00 hod. v slovenčine
od 17:00 do 18:00 hod. v maďarčine
22.12.2019 od 15:00 do 17:00 hod.

Počas vianočných sviatkov spovedáme len vo výnimočnom prípade!

Sv. omše:

24. 12. 2019 – vigília slávnosti Narodenia Pána, sv. omša o 16:00 hod.
24. 12. 2019 – sv. omša zo slávnosti Narodenia Pána 22:30 maď.,
24:00 slov.
25. 12. 2019 – Slávnosť Narodenia Pána 9:30 slov., 11:00 maď.,
17:00 slov.
26. 12. 2019 – Sv. Štefan prvomučeník 9:30 slov., 11:00 maď.
27. 12. 2019 – Sv. Ján, apoštol a evanjelista 8:00 a 17:00 slov.,
18:00 maď.
28. 12. 2019 – Svätých Neviniatok, mučeníkov 9:00 a 17:00 hod.
29. 12. 2019 – Nedeľa Svätej rodiny 9:30 slov., 11:00 maď., 17:00 slov.
31. 12. 2019 – Sv. Silvestra I., pápeža – sv. omša a pobožnosť na konci
roka 15:00 maď., 16:00 slov.
1. 1. 2019 – Slávnosť Panny Márie Bohorodičky 9:30 slov.,
11:00 maď., 17:00 slov.

P. Emil Hoffmann, CM

Pozvánka na púť do Libanonu

Rímskokatolícka farnosť Lučenec – Rúbanisko
organizuje v mesiaci máj 2020
leteckú púť po svätých miestach Libanonu.

Termín bude spresnený začiatkom roka 2020
z dôvodu kúpy leteniek.

Predbežná cena cca 700,- €

Prihlášky a bližšie informácie do 31.1.2020
u p. Štefana Belíka
na tel. čísle:
+421 905 271 579

Príprava adventných vencov na Cirkevnej ZŠ sv. J. Bosca

Dňa 26. novembra sa telocvičňou našej školy šírila príjemná vôňa čerstvého ihličia.

Nastal čas každoročnej aktivity – tvorby adventných vencov. Veľmi nás tešilo, že naše pozvanie prijali nielen mamičky s deťmi, ale aj oteckovia, ba i celé rodiny.

Všetci naplno rozvinuli svoju fantáziu a vetvičky voňavého ihličia, doplnené vkusnými ozdobami sa premenili na pekné adventné vence. Každý bol jedinečný svojim nápadom a vzhľadom.

Radostnú a tvorivú atmosféru sme ukončili slávnostne: vyrobené adventné vence posvätil náš pán farár M. Krupčiak a krátkou modlitbou a požehnaním sme sa rozlúčili.

Prajeme si, aby zhotovený veniec nebol pre nás len dekoráciou našich príbytkov, ale miestom, kde sa rodina modlí, zjednocuje medzi sebou a Bohom.

Prajeme Vám požehnaný a pokojný adventný čas!

Vlasta Teleková

Prvá adventná nedeľa v Grazi

Milovníci adventných púťí či predvianočných nákupov z Lučenca mali v dňoch 30. novembra – 1. decembra 2019 možnosť navštíviť adventné trhy v hlavnom meste Štajerska – Grazi, v druhom najväčšom meste Rakúska. Naša cesta autobusom viedla cez Maďarsko, do Grazu sme dorazili okolo poludnia. Zaparkovali sme pri budove Štátnej opery na Kaiser-Josef-Platz, odkiaľ sme sa pešo vydali do centra mesta. Cestou sme prechádzali popred biskupskú katedrálu sv. Egídia, nazývanú tiež grázsky dóm, ktorý je stavebne spojený s cisárskym mauzóleom Ferdinanda II. Obchodnými ulicami Hofgasse a Sporgasse sme prišli až na Hlavné námestie Hauptplatz, ktorému dominuje neoklasicistická budova radnice. Na tomto námestí je sústredená aj hlavná časť grázskych adventných trhov.

Súčasťou prehliadkového okruhu bola aj návšteva Zámockého vrchu, ktorý tvorí jednu z hlavných dominant mesta Graz. Hore sme sa vyviezli výťahom, ktorý mal konečnú tesne pri Hodinovej veži – Uhrturn. Odtiaľto sa ponúkal nádherný výhľad na celé centrum mesta. Potom sme sa trocha poprechádzali po vrchu

až sme prišli k Zvonici. Tu sme nastúpili do pozemnej lanovky, ktorou sme sa vrátili do mesta k rieke Mura na nábregie cisára Františka Jozefa. Naš program pokračoval priamou účasťou na adventných trhoch na Hlavnom námestí, ktoré bolo nádherne vyzdobené i osvetlené a v rôznych stánkoch ponúkalo množstvo dobrôt od výmyslu sveta. Podvečer sme sa električkou a autobusom odviezli k hotelu Ibis, v ktorom sme mali zabezpečené ubytovanie.

V prvú adventnú nedeľu dopoludnia sme sa električkou č. 1 vyviezli na horu Mariatrost v 11. okrese, kde sme sa v rovnomennej pútnickej bazilike zúčastnili na sv. omši. Sv. omšu celebrol miestny kňaz Mgr. Dietmar Grünwald spolu s naším pánom farárom Emilom Hoffmannom z Rúbaniska. Po skončení sv. omše sme sa električkou opäť vrátili do centra mesta, kde sme ešte krátko pobudli na adventných trhoch. V popoludňajších hodinách sme už potom autobusom štartovali smerom domov. Do Lučenca sme dorazili okolo polnoci síce unavení, ale naplnení Božími milosťami i príjemnými zážitkami z tohto pekného rakúskeho mesta.

František Mihály